

Dvacáté generální shromáždění Caritas Internationalis, tedy organizace, která sdružuje Charity z celého světa, zahájil Svätý otec František 12.května tohoto roku v Bazilice sv. Petra. Seznamte se, prosím, s plným zněním papežovy homilie (kázání) při mši. +Noela

1

Charita není pouhá humanitární organizace

Čtení ze Skutků apoštolů (16, 22-34) prezentuje poněkud neobvyklou postavu. Je to žalárník z města Filip, kde byli Pavel a Sila uvězněni v důsledku nepokojů lidu, který se sběhl proti nim. Soudní úředníci je nejprve nechali zbít pruty, potom uvěznili a nařídili žalárníkovi, aby je dobře hlídal. Proto tu noc, kdy nastalo zemětřesení a všechny dveře zůstaly dokořán, se onen muž vyděsil natolik, že si chtěl vzít život. Pavel jej však zadržel, a on, plný úžasu a celý rozechvělý, na kolenou žádal o spásu.

Vyprávění dále podává, jak onen muž hned poté rozhodně vykročil na cestu víry a spásy: společně se svojí rodinou přijal Pánovo slovo, vymyl Pavlovi a Silovi jejich krvavé rány, spolu s rodinou přijal křest, vzal Pavla a Silu k sobě domů, a plný radosti jim prostřel stůl a dal najíst. Takový je průběh cesty víry.

Zvěstované a přijaté evangelium jej přimělo, aby omyl nohy a rány trpících a prostřel pro ně stůl. V jednoduchosti těchto činů se pojí přijetí Slova a svátosti křtu s přijetím bratra jako by šlo o jediný skutek: přijetí Boha a přijetí bližního, přijetí druhého v Boží milosti, přijetí Boha ve službě bratřím. Slovo, svátosti a služba spolu vzájemně souvisejí, jak je patrné v těchto svědectvích prvotní církve.

V tomto skutku můžeme vidět veškeré poslání *Charity*, dnes již obrovské Konfederace, která je za svoji činnost ve světě široce uznávána. *Caritas* je církevní instituce, která působí v mnoha částech světa a která potřebuje ještě více rozšířit do jednotlivých farností a komunit, aby se tak oživilo počínání prvotní církve. Kořen veškeré vaší služby spočívá právě v tomto prostém a poslušném přijímání Boha a bližního. Toto je kořen a je-li odtat, Charita zaniká. Toto přijímání se děje ve vás osobně, abyste pak šli do světa a sloužili jménem Krista, s nímž jste se setkali a kterého potkáváte v každému bratrovi a každé sestře, kterým se stáváte bližními. A právě tím se předchází redukci na pouhou humanitární organizaci. Charita každé místní církve, i té nejmenší, je stejná. Neexistují velké a malé Charity, všechny jsou si rovny. Prosme Pána o milost chápat pravou dimenzi Charity; o milost, abychom neupadli do léčky a neuvěřili, že dobře organizovaný centralismus je cesta; o milost chápat, že Charita je vždy na periferii, v každé místní církvi a o milost věřit, že centrum Charity je pouhá pomůcka, služba a zkušenost společenství, ale nikoli hlavou všech ostatních.

Kdo žije posláním *Charity*, není pouhý pracovník, ale Kristův svědek. Člověk, který hledá Krista a nechá se hledat Kristem; člověk, který miluje v duchu Kristově, v duchu nezištnosti a v duchu obdarování. Všechny naše strategie a plány budou prázdné, pokud v sobě nebudeme mít tuto lásku. Nikoli naši, ale Jeho lásku. Nebo lépe, naši lásku očištěnou a posílenou Jeho láskou.

Tak bude možné sloužit všem a prostírat stůl pro všechny. Také tento krásný obraz nám dnes nabízí Boží Slovo, totiž prostřený stůl. Bůh nám prostírá eucharistický stůl také nyní. *Charita* prostírá mnoho stolů pro hladové. V těchto měsících jste pořádali rozsáhlou kampaň nazvanou *Lidská rodina, jídlo pro všechny*. Tolik lidí i dnes čeká, že se dosyta nají. Planeta má pokrm pro všechny, ale zdá se, že chybí vůle se rozdělit se všemi. Prostírat stůl pro všechny a žádat, aby byl pro všechny jeden stůl. Konat vše, co lze, aby všichni měli co jíst, ale také upomínat mocné této země, že je Bůh jednoho dne povolá k soudu a ukáže, zda se Mu opravdu snažili dát najíst v každém člověku (srov. *Mt 25,35*) a zda se přičiňovali o to, aby životní prostředí nebylo pustošeno a mohlo tento pokrm produkovat.

Když myslíme na eucharistický stůl, nemůžeme zapomenout na naše křesťanské bratry, kteří byli násilím připraveni o pokrm jak pro tělo, tak pro duši, byli vyhnáni ze svých domovů a jejich kostely byly nezřídka zničeny. Znovu opakují: nezapomínejme na tyto lidi a na tyto netolerovatelné nespravedlnosti.

Společně s mnoha dalšími charitativními institucemi církve vyjevuje *Caritas* moc křesťanské lásky a přání církve jít vstříc Ježíšovi v každém člověku, zejména, je-li chudý a trpící. Tato cesta je před námi a přeji vám, abyste s touto vyhlídkou mohli pracovat během těchto dnů. Svěřujeme je Panně Marii, která učinila zásadním kritériem svého života přijímání Boha i bližního. Zítra budeme slavit Pannu Marii Fatimskou, která se ukázala, aby oznámila vítězství nad zlem. S tak obrovskou podporou nemáme strach pokračovat ve svém poslání.

Ať se tak stane.

Přeložil Milan Glaser

Zdroj Česká sekce Vatikánského rozhlasu

<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=21863>